

Poutník

č. 8

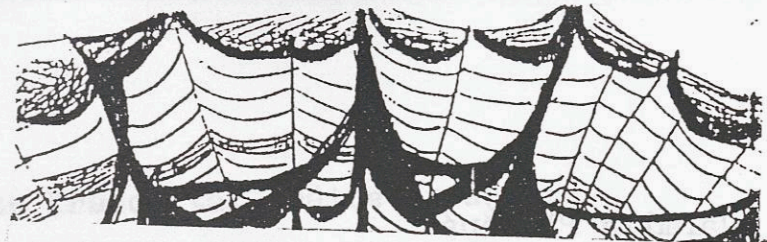

OBČASNÍK
BRNĚNSKÝCH UNITÁŘŮ

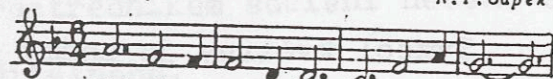
Květinová Slavnost

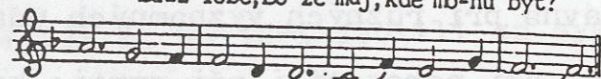
BLÍŽ TOBĚ

L. Mason, 1856

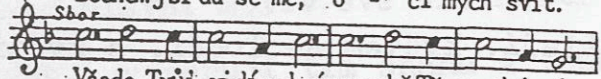
N. F. Čapek

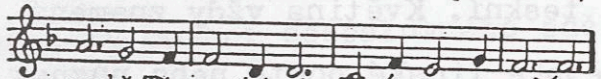
Blíž Tobě, Bo-že můj, kde mo-hu být?

Dech-j si du-še mé, o - čí mých svít.

Všade Tvůj vidím chrán, v sobě Tě po-tká-vám,

v sobě Tě po-tká-vám, ó - Bo-že můj!

Tys' v mojih bolestech,
s Tebou jdu výš,
v síle Tvé unesu
nejtěžší kříž.
Sbor.

Byť mne i opustil
poslední druh,
zůstane vědomí:
při mně je Bůh.
Sbor.

Odolím hrobovým
nepůjdu sám,
v nejlepší Příteli
průvodce mám.
Sbor.

Jarmila Plotěná

SYMBOL KVĚTINY

Symbol květiny je známý člověku od pradávna při různých významných událostech života, při narození i při smrti; květem se lidé vítají, květem se loučí, s květinou se radují i teskní. Květina vždy znamená v z t a h y - nějaké lidské pouto nebo náznak tohoto pouta.

Dr. N.F. Čapek napsal : " Vidět krásu je velká věc; vnímat krásu je mnohem víc; největší věcí však je prožívání jemných vztahů, které ta krásu má ke mně, to jest k té částce kosmického, věčného, božského života, kterou každý z nás žije."

Květinu mívají v rukou bohové, králové i obyčejní lidé. Váže člověka původem své krásy k Věčnosti, avšak připomíná také pomíjivost

touto krásou tak krátce trvající.

Tak je květina symbolem touhy po zachování pomíjejícího i neuskutečnitelnosti této touhy. Je prostředníkem sdělení něčeho slovy těžce vyjádřitelného.

Jestliže si unitáři zvolili za symbol květinu jako hlavní motiv své slavnosti a jako svůj znak, vyjadřují tím snahu a touhu po komunikaci a to pomocí bezeslovného sdělení, které je možné vyjádřit jen tichou krásou. Zastavení, utišení srdce a květ patří k sobě, protože každá krásu se tvoří v tichém přebývání,

Na rozbouřeném moři dnešního času, více než kdy jindy bychom si měli podat květinu přes hranici sobectví, dílčích zájmů a různosti názorů. Více než kdy jindy bychom řečí květin měli řešit svoje problémy. Je to mluva tichá, trpělivá, řeč pokory a lásky.

Jen v tajemné chvíli promluví květ,
jen v okamžiku zastavení. Na dveře ustaraného
srdce zbytečně klepe krása, přicházejí
strážci pokladu Věčnosti a klekají u jeho
prahu, ale ustarané srdce dál spěchá po za-
prášené stezce života blíž k smrti a vůbec
neslyší. Zatím ohnivé jazyky krásy denně o-
čistí Zemi a každou vteřinou zvedne hlavičku
květ.

To jemné zamrazení, ten úžas z krásy
co trvá sotva minou dva dechy - to k nám
právě právě přišel maličký sluha Nejvyššího,
zatímco, Ty, Pane Věčnosti dlíš tiše v Oceá-
nu Tvoření.

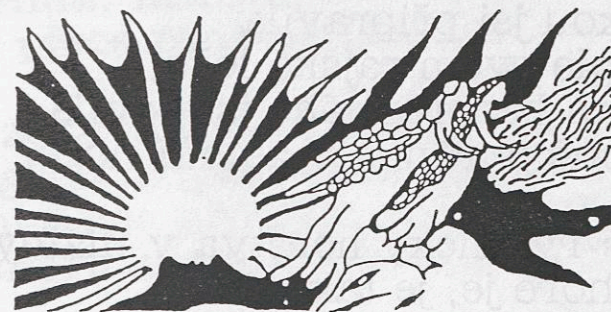
Je možné Tě hledat celým životem s dů-
věrou a láskou. Jsi Světlem, které září
v srdci a my k Němu smíme sestoupit do sva-
tyně ticha, kde plane Tvůj oheň na oltáři

Mlčení.

Bohumil HOUSER:

Verše na čtyři živly

Bohumil HOUSER: Verše na čtyři živly

1. Matka země

Krásná je moje měkká země
černá, hnědá i žlutě zářící,
všade je kolem, - i ve mně
pokorná kajicně sloužící.

Klidná jak skály nebetyčné
neklidná, soptící až to bolí,
síla tvá v propasti hlubinné
hrozná jak pohled na Stromboli.

Veselá jsi, - tančící děvčátko
úrodu nabízíš, voníš chlebem
skromňoučké plaché jehňátko -
sladiš nám hořký život medem.

Sama jsi zasela, rostliny zrodila,
bezpočtu životů život dala
pilná, odvážná, tvořivá,
pevná jak křemenná skála.

S láskou jsi připravila
na teple svém rajské lože,
člověka bezbranného jsi povila
statečně chránila v zemní noře.

Měníš rytmicky horstva v nížiny
co nahore je, je také dole,
spravedlivě srovnáváš horniny
měníš je v úrodná pole.

Sama vytváříš nové kontinenty
sama bažiny v pouště měníš
nestrpíš žádné oponenty,
co vysoko je, - jde níž.

Tluma vesmírná, černá díra času
v které jak bublina mizí země,
stárnutí, nemoci, ničí tu krásu
vše přece podléhá změně.

Až zemřeš časem zvráštěná
v agonii megatun bolestných ran
temná noc přikryje bílá tvá ramena,
vesmíru zaplatíš kosmickou daň!

2. Večerní chvála ohně

Jeho zář zrcadlí lustr křišťálový
v soumraku večera v plameny hledím
závoj noci je hnědě kávový
sám v závoji samoty sedím.

Vlčáci netečně u krbu leží
tikot prastarých hodin odpočítává čas
plameny neklidné mříže krbu střeží.
vězněná žádost přesto zvedá hlas.

Teplá zář neklidného plamene
mihotá, se jak jiskrných mušek mrak
proniká srdce i zdívo kamenné
chobotnice ohnivá znavila zrak.

Jen nespi spáči zatemněn teplem
zrakem bdělým pozoruj ohnivého pavouka,
sprádá on pikle s celým peklem
rozkošné utrpení ti ponouká.

Nezří však povrch ohně pouze
tančící bezhlavý tanec stáda
uzavři dvěře všeliké touze
v plameni poznáš kamaráda.

V praskotu pryskyřice polen nasládlých
oheň se vlní - modrý, žlutý, rudý,
zkrvaven září uhlíků rozpadlých
nicotu nabízí místo nudy.

Opět mi hladí teplem tváře
vyhublý meteor cigánského tance
nabízí světce gotického oltáře
v explozi sluneční protuberance.

Zjemnělým soustředěným zrakem bdělý
do klidných hlubin plamene
vnímám ten oheň tělem celým;
nehybný, - v propasti bezedné.

Mysl probuzená čistou září
pálí poslední palivo nenasytné
světci již zhořeli na oltáři
zbaven jsa paliva, oheň již nechytne.

V srdci blaženém pulsuje nicota, času
tulí se vlčáci ke mně v temnotě
v zrcadle lustru i v slunci jas
vyhaslo ticho ve své samotě.

3. Vítr a mysl

(Vítř psaný s velkým V znamená nejstarší védické Vayu)

Má mysl větrná opět dnes volá
hlásí se novými podněty
přichází ke mně zhora i zdola
zvenku i zevnitř signálem rakety.

Větrem je a stejný vítr vše čerí
zvedají a klesají v něm nové vlnky
sugeruje barevné iluze, nevinným nevěří,
spoutat se pokouší vše do bavlnky.

Ach Větrě, můj mocný kapitáne
nechť si jen vítr do Tvých plachet duje
nechť sebe více loď Tvou nahne
i tento obraz zas odpluje.

Kormidlo v ruce silné, ocelové
pozorně míří proti vlnám kýl
vrískavě piští zděšení rackové
když kapitán loď otočil.

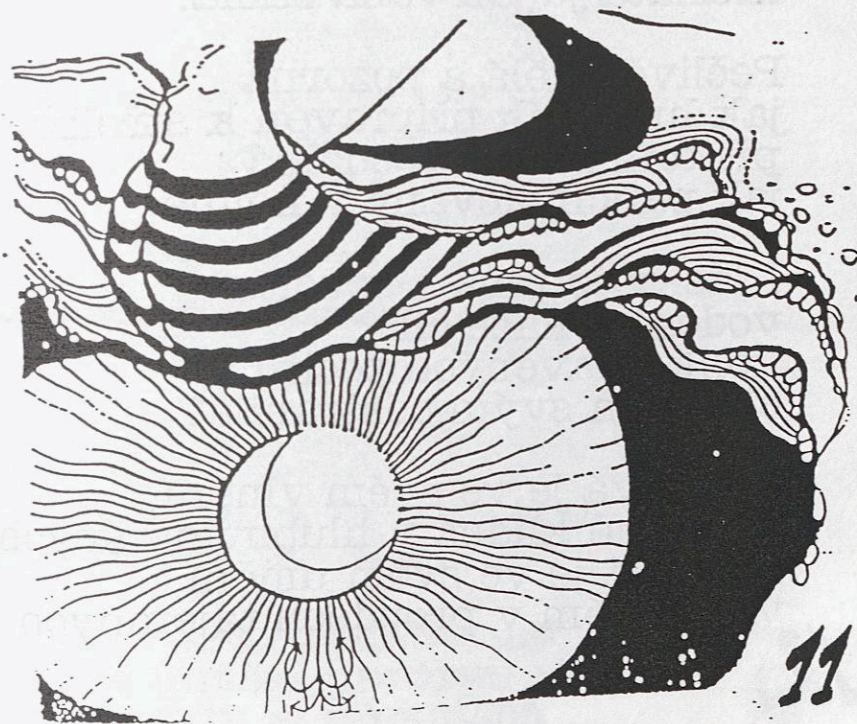
Je Vítr bdělý, pozorný a silný
králem je vesmírného vlnění
slunce a měsíc v moři ponořeny
v mysli se koupou po tichém zklidnění.

Řve vítr v rahnoví, plachty trhá;
to vše vzdušnou mysl neruší
větřoplach brzo sil promrhá,
vše uposlechne co kapitán poručí.

Jméno "uragan" mu dává,
tím jménem děs si podmaňuje
vzápětí prchá síla dravá
pozorný kapitán vše sleduje.

Pojmenováním uvědomil si vše jasně
zabrzdil příval démonu let
uklidnil mysl svou výrazně
tím klidem sklidnil i svět.

Zázrakem takovým kapitán poznává
démony ve šklebech smějících se tváří
mysl zvlněná není pravá
ta pravá v klidu je a jasně září.

4. Zamyšlení nad vodou

Je opravdu tak léčivá?
Jak může voda léčit vodu?
Bezbarvá, bez chuti, perlivá,
rozdává i dělá škodu.

V ní dříme moc tak kouzelná
přízpůsobit se každému tvaru,
je jedna a, přece rozličná
v létě, podzimu, zimě a jaru.

Nalitá do nádoby kulaté
kulatá je jak nádoba sama,
naplněná do vany hranaté,
hranatá je jak vana sama.

Pečlivě bdělá a pozorná
jak lučištník připraven k střelbě
při tom i silná a odolná
jak pancíř kovany v helmě.

I lásky je plná a soucitu
voděnka naše čilá
kolik znavených pocitů
chladem svým odstranila?

Bouřlivá je ve svém vlnění,
důstojně klidná v hlubinách svých,
moudrá je ve svém umění,
vpleteném v proudech tajemných.

12

Stejná je ve všech skupenstvích,
kapalném, páře i ledu,
zřím ji i ve stavu beztvarem,
tam má pak sladkost medu.

Milovals vodu, bral a rozdával?
Za to vše nebude vděčná ti voda,
propluješ klidně poslední peřejí -
zašeptáš: "Není ničeho škoda!"

Zatvrdneš v led chladný mrazivý
v živou vodu roztaješ z jara,
v oblaka vysoká lehce vyletiš,
přece bude to jen pára.

Jsi voda v pravdě posvátná,
nechej se unášet proudem žití,
podstata vody je překrásná
když rozkvete v zázračné kvítí.

13

Jarmila Plotěná

MEDITACE NAD KVĚTINAMI

V hluboké úctě skláníme se před majestátem života, který je přítomen v každé části tohoto vesmíru, dává pohyb vesmírným soustavám a je podstatou všech svých projevů.

V této chvíli, když jsme shromáždili květy své lásky v jedné společné kytici, připomínáme si Cestu k poznání Tajemství Jednoty, po níž jdou všichni lidé, ať jsou jakékoliv barvy pleti, osudů, názorů nebo náboženství. Ti všichni poutníci, dnes žijící i časů dávných a budoucích, tvoří jediné lidstvo, obyvatele této krásné planety.

Naše mysl se obrací nyní k vám, květiny, které jste symbolem tohoto lidského života. Odpusťte, že jsme vás vzali z vašeho prostředí, ve kterém jste vyrůstaly, ale každý z nás tak učinil jen proto, aby byl oslaven Život. Jste jeho okrasou, ať vyrůstáte na poli, v lese nebo ve městě.

Z různých těch míst přinášíme pozdravy bratří a sester, kteří vás přijmou se stejnou láskou, s jakou jste byly přineseny. Z vůle Nejvyššího vám bylo dáno vznešené poslání činit tento svět malebnějším a bohatším.

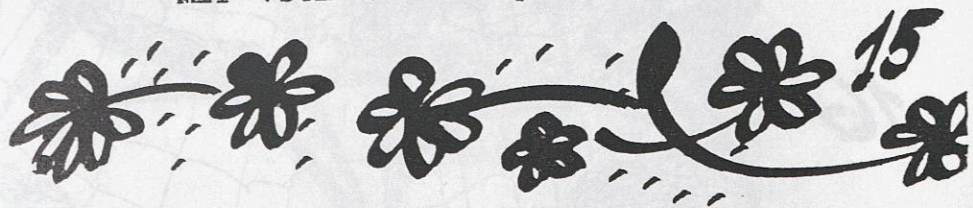

Vaše podoba, i když je rozmanitá a různou barvu různé kvítí mívá, sluneční světlo každý kvítek chytá a za všemi se jedna Síla skrývá.

Tak i my lidé jsme na této Zemi názorů, povah, přání nejpestřejších, jako zde tyto květy rozrůzněny a přece dědicové světů vznešenějších.

Na jedné naději naše bytí stojí, kotvou je Lásky v rozbouřeném moři, kéž dobrá vůle nás zde všechny spojí a květem Lásky naše srdce hoří.

Kéž všechny bytosti žijí šťastně a v míru, kéž nikdo nezvedá zloby zbraň, kéž potřebným pomoci máme vůli a sílu, Mír všem a všemu přejme, tak se staň.

"Cesta k unitářství vede nitrem člověka,
vede ho duší a jeho srdcem.

Každý unitář má svou unitářskou orientaci,
nemůže upotřebit orientace někoho jiného,
proto si musí sám ji vytvořit, sám prožít
a třeba i protrpět. Nikdo se za nás nemůže
naučit číst a psát."

Dr. Karel Hašpl

16

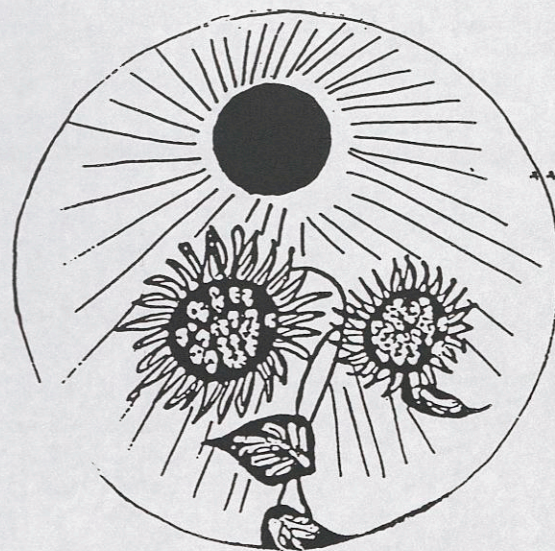
POUTNÍK

OBČASNÍK BRNĚNSKÝCH UNITÁŘŮ ⑧

O B S A H :

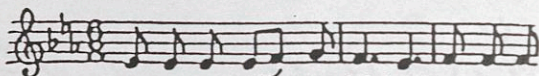
Blíž Tobě - píseň	str. 1
J. Plotěná - SYMBOL KVĚTINY	str. 2
B. Houser - VERŠE NA ČTYŘI ŽIVLY	str. 5
J. Plotěná - MEDITACE	str. 14
K. Hašpl - O UNITÁŘSTVÍ	str. 16

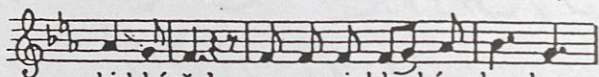
ZAPALTE OHNĚ LÁSKY

P. Sádlo

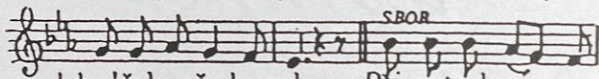
N. F. Čapek

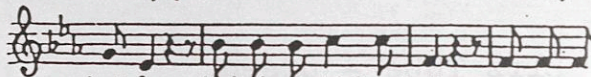
Zapal-te o- hně lásky, kde chodí

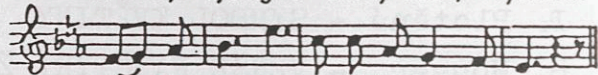
lidský žal, vypravuj bla-hé zkaz-ky,

kdoš'žaly pře-ko-nal. Přivonté k ví- ry

květům, dychejte lásky dech, vystavte

du- ši proudům paprsků slun- cí všech.

Ty srdce těžky plné:
spojuj se s truchlivým,
sympatie své vřelé
vysílej k druhům svým.

Sbor.

Dost slzí teklo s tváří,
dost srdcí zraněno,
nyňí ať oko září
radostí zjasněno.

Sbor.

Někdo nás všechny pojí
v bratrstvo veliké,
v otcovské lásce svojí
svolává děti své.

Sbor.

